

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Materni Coloniensium, Treuirens. ac Tungrens. Apostoli; Ex quodam
præclaro MS. Codice. Obseruandum aute[m] à studioso lectore, duos
fuisse eiusdem nominis, Coloniensis ciuitatis Episcopos. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

VITA S. MATERNI COLONIEN-

sum, Treurenf. ac Tungrens. Apostoli; Ex quo- *Vide Baron.*
dam præclaro M S. Codice. Obseruandum autē *Notat in*
à studioso lectore, duos fuisse eiusdem nominis, *Martyr.*
Coloniensis ciuitatis Episcopos. Maiorem hunc *Rom.*
Petri Apostoli videlicet discipulum; qui obiit *hac die*
anno Domini 130. & Minorem; qui claruit tem- *Anna rom.*
poribus Constantini Imperatoris. *3 anno Chri-*
sti 313.

CVM Petrus Apostolorum Princeps soli- *14. Septē.*
dissima fidei Christianę fundamēta Ro-
mæ iaceret, cerneretque omnē occidē-
talem plagam, suo specialiter Apostolatui de-
stinatam, à se vno peragrari non posse, dilige-
tes vineæ cultores in omnes & Italię & Gallię
fines destinauit, qui terram illā vomere diui-
næ prædicationis subigerent, subactamq; satis
Euangelij fructiferam redderēt. Inter quos ad
Metropolim Treuironū trinos destinauit vni-
cæ Trinitatis adstipulatores Euchariū videnti-
cet, Valerium atque Maternum. Et Eucharium
quidem pontificatus; Valerium verò diacona-
tus; Maternum autem subdiaconatus dotauit
honore. Qui vrbe Roma egressi, cū omnibus
circa ciuitatibus transeundo verbum salutis
prædicarent, tandem in Elegia castello Mater-
nus valida correptus febre humanis rebus ex-
cessit. Reliqui dolore insperato perculsi, bea-
ti corpore sepulturæ tradito, pleni doloris &
tristitiæ ad Apostolum regressi sunt: tanti ca-
sum infortunij nunciantes.

*Treueros
mittuntur
ab Apostolo.
rū Principe
Eucharis,
Valerium &
Maternus.
Maternus
obit.*

At verò Apostolus benignè eos consolans,
inbet cōfidenter ad opus Euangelij redire: tra-
ditoque eis pontificali baculo suo signorū pa-

*Reuocatur
ad vitam.*

*Ecclesia cō-
struitur ad
sempiternam
tanti mira-
culi memo-
riam.*

*Eucharij &
Valerij obi-
tus.*

*Maternus in
Episcopatu
eis succedit.*

tratore efficacissimo, monet ut eum defuncto imponant corpori; contestantes ut cōcitè surgat, iterque ceptum peragens opus Euangelistæ faciat. Hac illi consolatione erecti confirmatique quadragesimo demum defunctionis die ad corpus redeunt. Quo terra egesto, cuius umbra omne genus morborum depulerat, eius baculus defunctum ad vitam quoque reuocauit Maternum. Cuius mortis occasio multorum fuit ad vitam resurrectio. Incolæ enim loci illius, viso tam stupendo miraculo, comminutis protinus simulacris, Christo sua dedere nomina: eodemque in loco Christiani Ecclesiam paulò post construxerunt; quam resurrectionis nomini ac gloriæ consecratam posteris tanti miraculi testem esse voluerunt. Illi verò postquam gentem illā Christianæ disciplinæ præceptionibus ritè imbuissent, per Gallias miraculis ubique clari iter habentes, ad antiquissimā Treuironum metropolim peruenerunt; quam ingressi & doctrina & miraculorum gloria ita illustrarunt, ut omnes in circuitu gentes breuiter repulsis errorum tenebris Euangelicam lucē receperint: & sese suaque omnia Christi ministris libenter submiserint. Cum igitur beatus Eucharis annis viginti & tribus, & Valerius decem & quinque vicissim in vrbe Treuirense pontificatum tenuissent, tandem & vitæ & pontificatus munere sanctissimè perfuncti, curam omnem & administrationem Materno transmiserunt.

Qui tertius in ea sede pontifex constitutus, virtute ac doctrina ipsis haudquaquàm inferior, ut Christi imperium latius propagaret, & finit-

amicas quoque gentes à miseranda dæmonis seruitute eriperet, alias duas sibi contiguas adiit ciuitates: Agrippinam cognomento Coloniam, & Tungrensem ciuitatem. Hæc Tungrorum metropolis Francorum, quæ iuxta prædicationem B. Seruatij coram Hunis corruit, florētissima erat vrbium, & diris adhuc idolorū superstitionibus dedita. Cōtra hanc pugnaturus Maternus Crucis vexillo armatus, omnium se odijs & gladijs constanter exposuit, quò gentē illam in Christi libertatem assereret. Tandem post multas, quas ab idolorū pontificibus perpassus est, persecutiones, pōdere veritatis prodigiorumque ac cælestium splendore signorū omnes ad Christum conuertit: destructisque idolorum templis, ecclesiā Virginis Mariæ extruxit. Sed & alias plurimas insigni opere condidit basilicas: inter quas Mariæ Hoyensis facillimas tenet. His ita constitutis, beatus Maternus ab vniuerso Tungrensium populo primus eligitur antistes; & Pontificali in sede honorificè collocatur. Igitur Tungrensibus & Agrippinensibus ad fidem cōuersis, cū his tribus ciuitatibus, Treuirensi, Tungrensi & Coloniensi, pontifex præesset, fertur vno eodemque Natiuitatis Domini die, Angelo ductore diuinum celebrasse officium.

Quadam autem nocte dum ex pia consuetudine sanctorum loca psallens inuiseret, & ingressus ecclesiam, vigiliarum prolixitate lassatus in somnū laberetur, vidit Eucharium & Valerium socios sibi assistere, & mirabili gemarum splendore coruscantes, splendidissimis in capite coronis ornatos, tertiā manu tenere

Prædicat Coloniensibus & Tungrensibus.

Construit templa, idolis deiectionis.

Maternus primus Tungrensium Episcopus.

Eucharium & Valerius ei apparent.

*Feliciter
obit.*

*S. Corpus e-
ius Treuiros
translatum.*

dicentes: Materne, En cerne incorruptilē prae-
mij tui coronam, quā die tertio in Christi gau-
dio percipies foeliciter. His dictis, disparuere:
ille verò à somno excitatus, ilicò corporis sen-
sit adesse molestiam; ita vt, debilitatis planè vi-
ribus ministri sui ope ad cellulā deduci debe-
ret. Sequenti verò die cōuocata fratrum cater-
ua, præclarum ad eos sermonem instituit, & in
multam vsque noctem protraxit: reliquum ve-
rò, quod supererat noctis, psallendo cum eis
pereggit. Indè corporis Dominici viatico muni-
tus, eleuatis in cælum manibus, spiritum exha-
lauit. Obijt autem haud procul ab Vrbe Agrip-
pina, octauo decimo Kal. Octob. anno Domini
cētesimo trigesimo. Cui⁹ obitu Treuirenses cō-
perto, mox profecti pastorem suum repetebāt.
Aderant & Tungrenses, qui sibi Colonienfibus
eum retentare volebāt. Cumq; pertinaci alter-
catione diu ab vtrisque certaretur, quidā graui-
tate & canitie venerabilis cūctos monuit, vt à
lite desistentes sano parerent consilio; & cor-
pus Pontificis naui imponent: eamque à lit-
tore fluctibus impellentes demū quo Deus
vellet abire sinerent. Mira res. Nauis sacro o-
nusta pignore, velo ac remige destituta, aqua-
rum fluctuumq; impetu dirigitur; ac paruz
horæ spatio miliario ab vrbe confecto littori
applicatur: qui deindè locus ex tristitia Colo-
niensium Rouvverkercken vocitatus est. Tunc
Treuirenses corpus sui pōtificis à Deo sibi de-
stinatum cum gratiarum actione Treuerim re-
uexerunt: & in Ecclesia non longè à reliquijs
Sanctorum Eucharij & Valerij honorificè con-
diderunt.

VITA